

ARNHEMSE SCHE COURANT.



VRIJDAG 9 JANUARI.

De prijs, dezer Courant, die geregeld vijfmaal weels wordt uitgegeven, en wel op Dinsdag, Woensdag, Donnerdag, Vrijdag en Zaterdag, is 5 in de drie maanden.

De prijs der Advertentien, die men het vijf regels, f 1.00, en voort alken met 20 centen, behalve 35, centen weels, voor elke plaatsing.

Buitenslandsche berichten.

RUSLAND en POLEN.

De verdragen des Keizers, zal de vrede vroeger in Rusland genomen verdragen, hetwelk de joodsche bloedige met 1 jaars ook tot Polen worden uitgestrekt. Een bekend geslacht, hetwelk uit het protocol van dan administratie van de Russische Keizer, bepaakt, dat, van 1800, het aan geslacht niet meer zal veroorloofd zijn, zich door eenig bijzonder kleedingsstuk te onderscheiden, en dat alle joden alsdan de gewone kleederdragt der andere inwoners of de Russisch-nationale kleedings-sallen moeten aannemen.

WURTEMBERG.

Stuttgart, 2. M. de koning is op den 30sten des maats door een reumatische koorts overvallen, en zal, ofschoon de ziekte van eenenigten aard is, toch, naar het zich laat aanzien, voor eenige dagen zijne kamer moeten houden. Op den 1sten januari was de koorts nog ligt en er geene verandering in den toestand der hoogen lijdens gekomen, althoe was de ziekte door menigvuldig koorts gestoord.

PRUSSEN.

Berlijn, De *Allg. Preuss. Ztg.* begint haar nummer van 30 dec. met de mededeeling der lang verwachtte landdigs-besluiten. Het medegedeelde besluit voor de provincie Pommern hevat niet de minste aanduiding naar op handen zijnde beslissing der wetgevings-kamer. Ook de overige vragen van den dag worden daarin met stillzwijgen voorbijgegaan.

FRANKRIJK.

Paris, 4 jan. De staat van de gezondheid der koningin is sedert twee dagen meer voldoende, en haart geene ongezetheid meer. Men meldt het aanstaande vertrek van den hertog van Montpensier naar Madrid. De minister van financiën heeft het budget voor 1847 in de Kamer der Afgevaardigden ingediend. De ontvangsten zijn geraamd op 1,337,870,680 franken, en de uitgaven op 1,334,717,018 fr., latende alzoo een balig slot van 3,153,662 franken. Het gouvernement heeft eenige rapporten uit Afrika openbaar gemaakt. Doch veel nieuws vindt men hierin niet. Volgens de laatste berichten, moet men dat het voornemen van *Abd-el-Kader* is, nog eenmaal de onlangs tot rust gebrachte stammen van Chelif tot opstand aan te zetten, voorts tot naar Miliana toe te dringen, indien hij kan, of anders naar het Westen terug te keeren door het land der Filijas, om hen op nieuw tot een worsteling te bewegen, of wel langs de kust van Oran, ten einde te trachten het voorbijgaan de Garabas in opstand brengen. Men verzekert, zegt het blad *l'Algérie*, dat de heer *Duchateau*, consul *ad interim* te Tanger, benoemd is tot consul-generaal en zaakgelastigde in Marokko, en dat de heer *Leon Roches* hem zal vervangen als consul te Tanger. De vereeniging der dagblad-schrijvers, die eene herziening van de kieswetten verlangen, heeft plaats gehad. De beraadslaging is begonnen over het ontwerp aan de vergadering door de commissie tot herziening voorgesteld. Er hebben zich weder tegen dagbladen bij dezelve gevoegd.

Het met België gesloten nieuwe verdrag heeft in de bureaux der Kamer, geleiding gegeven tot de volgende bepalingen. In 1846, 1ste en 7de klasse, *Abd-el-Kader* *Berlinand de Lasteyrie* en *Comte de Dumilly* het getrag van het Fransche gouvernement berispt, sonder dat men daeruit konne aflezen, of zij van meening zijn, dat Frankrijk te veel of te weinig concessien heeft gedaan. In het 6de bureau heeft de heer *Jules de Lasteyrie* zich mede dezelviker verklaard; hij heeft de conventie sterk gegeript. Men weet dat al die afgevaardigden tot de linkerzijde behooren.

Een brief uit Algérie, in date 25 december, meldt het volgende: Onze positie wordt thans gunstiger, hoewel dezelve nog niet goed zij; men moet echter niet vergeten, welke verbarende pogingen de Arabieren hebben aangewend, om een einde te maken aan hetgeen zij noemen de *christenische*.

Abd-el-Kader heeft zich steeds in het binnenland naar den kant der Oued-Rion.

De maarschalk volgt den emir op den voet en schijnt besloten te hebben, alles aan te wonden wat hij kan, ten einde zijne onderwerpen te verrijden.

De streok van Cherchell blijft, in weerwil der brieven van *Abd-el-Kader*, steeds rustig. Er bevindt zich daar een egg van buitengewonen mede en doortigt. *Sid-Abd-el-Kader-Rah-Amour*. Hij zal ons dienen met alle mogelijke getrouwheid, waartan hij onlangs door de arrestatie der beide *Fou-Max*'s heeft bewijzen gegeren.

Belangrijk is het, dat in de provincie Constantine *Sou-Abkar*, een bijna onafhankelijk opperhoofd der Kabylen van de Sahel van Giggely, hoewel door de de brieven der scheriffs aangezet, niet alleen alle aansoeken heeft afgewezen, maar zelfs zijnen opef met zijne zonen gezonden heeft naar generaal *Levasseur*, om deel te nemen aan onze krijgsvoorzittingen.

BELGIE.

Brussel, 6 jan. De nieuwe Pruisische gezant, legationsraad *von Sydow*, is eergisteren met familie en gevolg aangekomen en in het *hôtél de France* afgezet.

De centrale sectie van de Kamer der Represanten heeft haar verslag over het budget van het departement van buitenslandsche zaken opgemaakt en de afdrakken daaraan zijn aan de leden toegezonden. Zij heeft zich daarbij onthouden van alle aanmerking, hetgeende de tegenwoordige gesteldheid van het Belgische gezantschap te Londen, vermits op de aanvraag van twee afdelingen daarontrant eene opening is gegeven door den minister van buitenslandsche zaken, in deze bewoordingen vervat: *De intentie van het gouvernement is, den post te Londen vacant te laten, gedurende den tijd dat de titularis ministeriële functien in België zal vervullen. Het behoudt zich voor, dit besluit voor de Kamer te presentardigen. De minister trekt niet meer het paan de legatie te Londen verknochte tractement, en van heer Drouet* [de secretaris, thans zaakgelastigde] die eene bezoldiging van 30,000 franken 's jaars pgeniëf, ontvangt, *ad interim*, eene indemniteit, *ngelyk staande aan het een zesde van het tractement van het hoofd der legatie.*

Blijkens het genoemde budget is het getal der lot in 1845 met de Leopolds-orde bevestigden als volgt: *Belgen*, 1656, waarvan 65 overloden. De rangen zijn 5 grootkruizen, 5 groot-officieren, 36 kommandeurs, 56 officieren en 1554 ridders.

Vreenden: 1016, waarvan 114 grootkruizen, 26 groot-officieren, 105 kommandeurs, 106 officieren en 595 ridders.

Berigsteren, zondag, is aan de oude wapen-200 in getal, van het (wee men weet door vrijwillige giften van de bezoekers der voornaamste estaminets onderhouden) gasthuis van *St. Gertrude* een maaltijd gegeren door den heer van *Haerwijck* ter gelegenheid dat deze, als sedert 40 jaaren onvermoeid inzameelaar en ijverig weldoener voor dat gesticht, door den koning met de Leopolds-orde is vereestigd worden. Alverens sich aan den disch te plaatsen, werd de gastheer door de administrateursn bevelkomd, en hij zette zich daarop met zijnen broeder en de overige inzameelaren aan de eene zijde van den voorzitter, een *de jure* griffiaard van nog krachtige gezondheid, *Petit* genaamt, aan wiens andere zijde de leden der administratie plaats namen.

Buitenslandsche berichten.

Gravenhage, 7 jan. De Hooge Raad, Etsel van strafzaken, heeft heden uitspraak gedaan in de zaak van den procureur-generaal bij het provinciaal hof in Zuid-Holland, requirant van casatie tegen het arrest van hetzelfde hof, in zake *E. Mattheus*, de toepasselijkheid der wet van 1 juni 1830 in deze aannemende, en bepaalende artikel 7, als in verband staande met de wet van 16 mei 1829, in zake van loon en laster, — heeft de beide middelen van den requirant, bestaande in: 1o. verkeerde toepassing van artikel 7 der wet van 1 juni 1830, no. 2, schending van artikel 1999 van het Burgerlijk Wetboek en van artikel 458 van het Wetboek van Strafvordering, aannemelijk verklaard, en, sonder te treden in de quaestie, wanneer het misdrijf van laster, schertelijk begaan, werkelijk gepleegd is en dus van wanneer in casu de verjaring, zoo zij bestond, zou begonnen zijn te loopen, als niet voldoende in *facto* uitgemakt zijnde, het arrest van het meergemelde hof vernietigd en de zaak verwezen naar het provinciaal hof in Gelderland, om, op de bestaande acte van appel, op nieuw te worden onderzocht en behandeld, de kosten reserverende.

De gedeputeerde staten van Zuid-Holland hebben ter vervulling der, met den 2den deest opengevallen plaatsen in de raden der gemeenten van Zuid-Holland, bij continuatie benoemd de in de respectieve gemeenten aftredende leden, met uitzondering van de volgende, die onder dankbetuiging voor de door hen aan de gemeente bewoene diensten, niet herbenoemd zijn, te weten:

1o. De heeren: *Koperdraet*, *G. Snel*, *A. Baer*, *G. Molendijk*, *G. Barendrecht*, *M. Zomerfeld*, *J. S. van der Heijden*, *L. van Sluis*, *F. Kuypers*, *B. Ruijsveld*, *C. Bist*, *A. Arens*, *C. Romeyn*, *M. van 't Hart*, *H. van Rossum*, *L. Driendijk*, *J. v. d. Ven*, *G. van Kersen* en *P. Hoogendoorn*, respectievelijk leden van de gemeenteraden van: Oud-Alblas, Barwoutswaard, Zuid-Beverland, Bodegraven, s Gravenveel, s Gravenzande, Heinsvoord, Herkingen, Hoogblokland, Hoogvliet, Meerkerk, Naaldwijk, Noorderp, Omwaard, Rijsoord, Sluipwijk en Stolwijk. Genoemde heeren hadden, uit hoerde nummer hooge jaren, of om andere reden, verzocht, niet weder in aanmerking te komen.

2o. De heeren: *F. A. Camphuis*, *G. van 't Hof*, *G. Hoogervorst*, *M. Sterk* en *J. Buis*, leden van de gemeenteraden van Charloi, Hekkenp, Sassenheim

Stijn en Zevenhoven, en zulks wegens gemid van een der vereischten.

30. De heeren: O van Haeflen, de Kock, J. de Jong, A. Kool en C. van der Boon, respectievelijk leden van de gemeenteraden van Heerjansdam, Koudekerk, Groot Lindt en Noordwijk, als bekleedende met het lidmaatschap van den raad onverenigbare betrekkingen.

40. De heer A. Werdijs, lid van den gemeenteraad van Middelharnis, door zijnen toestand buiten staat die betrekking te vervullen; en

50. de heer J. Kleiweg, lid van den gemeenteraad van Hillegersberg, uit hoofde van opgekomen verzwaring.

Het gerecht, hetwelk jhr. van Rappard, lid der Eerste Kamer, en president van het provinciaal gerechtshof van Gelderland, als opvolger van den heer Schimmelpenninck doodverwt, wint hier meer en meer veld.

In den nacht van 6 januari zijn te Goes drie tweelingen geboren, hetgeen, op eene bevolking van ruim 5000 zielen, wel eene zeldzaamheid mag worden genoemd.

Rotterdam, 7 jan. Men verneemt, dat er door de regering ook in onze Oost-Indische bezittingen represaille-maatregelen zullen worden genomen tegen België.

's Hertogenbosch, 6 jan. De ambtenaren van 's rijks belastingen hebben bij eenen bakker ter dezer stede proces-verbaal opgemaakt, ter zake der bevinding ten zijne huize van 5 zakken gersten-meel, bestemd om in contramutatie tegen de wet op het gemaal, in het raggebrood te worden verwerkt.

Door de boeren-nacht-wachts te Nieuwkuik zijn aangehouden en gisteren avond, door de marechaussee, in het huis van arrest, ter dispositie van den heer officier van justitie alhier, overgebracht, drie personen, waaronder zich een neef en naamgenoot bevindt van den onlangs uit de gemeente Vijmen veroordeelden beruchten Stupers, zijnde ook deze met een geweer in de hand gevangen genomen toen zij in den morgen met een schuitje aldaar aanlandden.

Utrecht, 6 jan. Sinds eenige dagen bevindt zich alhier de heer mr. G. A. G. van Mammen, procureur-generaal bij den Hoogen Raad, een kweekeling onzer hoogeschool. Wij mogen als eene niet onbelangrijke bijzonderheid alhier aanstippen, dat de vier leden van het parket bij gezegden Raad allen alumni zijn van onze Alma Mater. De heer van Mammen werd II zondag opgemerkt onder het gehoor van de Des Amorie van der Hoeyen Jr. wiens sierlijke en degelijke kanspredenen, de belangstelling daggelijks meer opwekken.

Men verneemt, dat het gerechtshof alhier, in de zaak tegen zekere beschuldigen, in betrekking tot eenen belangrijken diefstal in 1844 alhier gepleegd, gebruik heeft gemaakt van de buitengewone bevoegdheid, bij art. 82 van het Wetboek van Strafvordering aan hetzelfde toekend; de heer mr. Voorduin is benoemd om de functies, bij de wetsbepaling omschreven, waar te nemen.

Antwoorden.

Arrondissements-regtbank te Arnhem.

CONFECTIONEEL KAMER.

Zitting van 6 januari 1846.

In de zaak van het openbaar ministerie, ambts-halve klager

tegen
CAROL ALBERT THIEME, volgens zijne opgaven oud 32 jaren, geboren te Zutphen, wonende te Arnhem, van beroep boekdrukker en drukker en uitgever van de *Arnhemse Courant*.

Aangeklaagd van zich door het doen drukken en uitgeven en in het openbaar verspreiden van een in de te Arnhem gedrukt wordende *Arnhemse Courant*, van dinsdag den 4den november 1845, no. 221, voorkomend artikel onder het opschrift: *Vreemde dingen*, en getekend D. D., te hebben schuldig gemaakt, voornamelijk door het plaatsen der zinsleden: dat de jongste troonrede des konings onkieschheid, verwaandheid en onbeschofftheid dèmt, dat men het laster noemt, eene troonrede als de tegenwoordige te willen doen doorgaan voor een staatsstuk hetwelk eene schikking verdient, en verder: dat men die troonrede lezen zonder terugzettingen of haardw-

ten, men houde de arijflesch in de eene, de troonrede in de andere hand, aan het wanbedrijf van, boosaardiglijk, in een gedrukt en algemeen verkocht en verspreid geschrift, en dus in het openbaar, de waardigheid en het gezag des konings, en van smaad en hoon in het openbaar en boosaardiglijk den persoon des konings aangedaan, door te zeggen niet alleen, dat de door hem gesprokene woorden van van zoodanigen aard zijn, dat zij verachting moeten doen ontstaan, maar daarenboven den koning gebreken en ondeden te verwijten, die hem in het oog der burgeren hatelijk zouden maken;

De arrondissements-regtbank te Arnhem, regtsprekende in correctionele zaken;

Gezien het bevel van de raadkamer dezer regtbank, dd. 1 december 1845, waarbij de beklagde, ter zake voorschreven, naar de correctionele terechtzitting is verwezen;

Gezien het exploit van dagvaarding, op last van het openbaar ministerie, op den 1sten december 1845 aan den beklagde betekend, waarbij hij ter voorschrevene zake voerdelijk regtbank is gedagvaard geworden;

Gehoord de conclusie van het openbaar ministerie, ten deze vertegenwoordigd door den officier van justitie, mr. F. SERRURIER, door denzelven voorgedragen en in geschrifte overgelegd, daartoe strekkende: dat de regtbank, met toepassing van artikel 1 der wet van 1 juni 1830, (*Staatsblad* no. 15) den beklagde, CAROL ALBERT THIEME, zal veroordeelen tot eene gevangenis voor den tijd van vijf achtereenvolgende jaren, tevens met veroordeeling in de kosten van het regtsgeding; deze kosten des noude bij vijf dwang te verhalen;

Mede gehoord den beklagde in zijne antwoorden en de door hem en van zijnerwege door zijnen verdediger voorgedragene middelen van verdediging;

At de vormen, bij de wet voorgeschreven, in acht genomen zijnde;

Overwegende, dat uit het voorbrengen van een exemplaar van de *Arnhemse Courant*, van den 4den november 1845, no. 221, welke courant is uitgegeven en verspreid geworden, wettig en overtuigend is gebleken, dat in dat nummer van die courant zich bevindt een artikel, onder de rubriek: *Ingenomten stukken*, met het opschrift: *Vreemde Dingen*, van den navolgenden inhoud:

»Wien het hart warm klopt voor vorst en vaderland, moet de jongste troonrede diep gegriefd hebben. Ons heeft zij zoo zeer geschokt, zoo diep verontwaardigd, dat onze volksrede, zoo zich dat zeggen laat, heeft plaats gemaakt voor een verslagen stilzwijgen, *un morne silence*, uitweksel der troonrede. En zoo de troonrede dezelfde indruk op het volk, als op ons, heeft te weeg gebracht, dan laat het zich begrijpen, hoe alomtin de tegenwoordige oogenblikken zoo rustig is, een zoo kalm aanzien heeft. Is dat nederlijk aanzien het getrouw afdrukkel van wat er in het binnenste des volks omgaat? Dwars wie het gelooft; ja, geen minister, zelfs de blinde vlederhuizen niet, die het gelooven.

»De troonrede heeft der vrije drukpers ruime stof tot beschouwingen, tot waarschuwingen gegeven en te recht; want zij is eene tweede, verbeterde (?) uitgave van het programma der regering.

»Niet enkel de vrije pers, evenwel, heeft zich de ongelukkige troonrede aangeetrokken; ook de gehuurde pennen hebben menig stuk onschuldig papier bezwoeld met den rook der lasters; want wij noemen het laster, eene troonrede als de tegenwoordige te willen doen doorgaan voor een staatsstuk, hetwelk eene schikking verdient.

»De *Nieuwe Rotterdamse Courant* behoefde waarlijk niet den bal op te weppen der vooronderstelling, dat de heer VAN HALL de steller der troonrede zijn zou; het geheele stuk ademt de onkieschheid, de verwaandheid, de wijsbegeerte, de onbeschofftheid, den transactie-geest van den verdediger der slechte grondwet en der bederven aardappelen. Wil men die troonrede lezen zonder terugzettingen of haardwanden, men houde de arijflesch in de eene, de troonrede in de andere hand.

»Geheel consequent hoort men den heer VAN HALL zich zoelven prijzen in den *Gravenhaagschen Nieuwsbode* van den 25sten oktober jl. In zooverre, namelijk, prijst hij zich te hebben, dat hij eene lasterde houdt op de door hem gesprokene rede.

»In den gezegden *Nieuwsbode* leest men een hoofd-

artikel, te pygmeisch gedrukt voor de stikziende noogen van de oude mannen der Eerste Kamer, het »hans op één na — jongste lid VAN RAPPAARD uitgezonden, en te duidelijk, om niet opgemerkt te worden.

»Gelijk van zelf spreekt, kunnen wij, — het is de heer VAN HALL, die van zich-zelven spreekt, »niet van ons verkrijgen, dat staatsstuk, — het »gedrocht onzer handen, — »niet stilzwijgen voorbij te gaan.»

»Zeer naïf! Maar niet zoo naïf, als het beweren: »Met bevreemding hebben wij het afskeurend vonnis, in sommige dagbladen over de troonrede gelezen.»

»Inderdaad, het is vreemd, meer dan vreemd, »het is allervreemd, dat de dagbladen die troonrede niet heel mooi en lief vinden, en dat een stuk, »hetwelk slechts in mijn brein kon opkomen en uit »mijne pen kon vloeijen; vreemd, inderdaad, zeer »vreemd, uitermate vreemd!!»

»Weet gij, mijnheer VAN HALL, wat vreemd is?

»1°. Dat gij minister zijt geworden;

»2°. Dat gij nog minister zijt;

»3°. Dat gij nog geen graaf zijt genunt.

»4°. Dat er niet één man onder twee eredame ambtgenooten is, perlijk genoeg om den koning met den »waren stand van zaken bekend te maken;

»5°. Dat gij »vernomen» hebt, dat die troonrede een »gunstigen indruk» op de Kamer gemaakt heeft, terwijl het een feit is, dat haar het schreijend nader stond dan het lagchen;

»6°. Dat gij in 's konings rede (uw gebabbel) geen woord te veel, maar eerder te weinig hebt gevonden;

»7°. Dat de koning zooveel plezier in Engeland heeft gehad.

»8°. Dat VICTORIA destijds niet op Wais was, maar op 't eiland Wight;

»9°. Dat gij, om den schijn van onpartijdigheid aan te nemen, de troonrede nog niet meer havenvreesd, dat gij de onpartijdigheid hebt, van aan het slot van uw artikel uw vizier op te lieten met de woorden:

»Het steeds »vermeend» der openbare inkomsten, — belastingen, — »geeft raimen stof tot »vrederotheid,» aan de ARME burgers?!

»10°. Het verscheidt van alles, dat gij nog geen »nieuwe »gezet» hebt voorgesteld.

»Ouffera u onzer,» bidden wij met »den Sneeuwigen!»

Overwegende, dat, en volgens die courant en de volledige bekentenis van den beklagde, tevens wettig en overtuigend is gebleken, dat gedagde drukker en uitgever van die courant;

O., dat beklagde, vermeend heeft den schrijver van voormeld stuk te moeten verzwijgen en zich zelve verantwoordelijk voor hetzelfde te stellen;

O., dat, volgens de wet, en elke uitgever of drukker eener courant aansprakelijk is voor den inhoud derzelve;

O., dat artikel 1 der wet van 1 juni 1830 (*Staatsblad* no. 15) welke toepassing het openbaar ministerie in deze vordert, luidt: »dat wie boosaardiglijk en openbaar, op welke wijze ook, of den koning, of de regten van het koninkrijk, of de staat heeft aangetast of den verhoor des konings op gelijke wijze zal hebben aangedaan, »geland» zal worden gestraft met eene gevangenis van twee tot vijf jaren;

O., derhalve, dat de beklagde, welke de laste en regtskundige beklagens is der woorden: hoon en smaad, voorkomende in dit artikel, het noodig is, dezelve te toetsen aan de bepalingen van het Wetboek van Strafrecht;

O., dat, volgens dat wetboek, hoon en smaad daarin bestaat:

1°. dat men iemand ten onrechte daden ten laste legt; die hem aan criminele of correctionele vervolgingen, of aan den haat of de mishandeling zijner medeburgers zouden blootstellen;

2°. dat men iemand bepaalde ondeden ten laste legt;

3°. dat men iemand scheldwoorden of beledigingen toespelt;

O., dat daarenboven artikel 1 der wet van 1 juni 1830 uitdrukkelijk vordert, dat men dien laster die smaad en hoon genit hebbe, »boosaardiglijk» en »openbaar» den persoon des konings moet gelden; alom-

dat men de waardigheid van den persoon des konings **boosaardiglijk** hebbe aangerand;
 O, derhalve, dat tot toepassing van artikel I der wet van 1 juni 1830 de algemeene regtsregel niet geldende is, dat bij beleedigende uitdrukkingen, het doel om te beleedigen voorondersteld wordt, doch dat het den regter moet blijken, dat men gehoord, gesmaad, gelasterd hebbe, **dolo**; dat is, dat men met een boos opzet, met de bedoeling en overtuiging, om aldus te beleedigen, gedaan hebbe; dat men aldoo ook boosaardiglijk, met bedoeling en overtuiging, de waardigheid van den persoon des Konings hebbe aangerand;

O, dat wanneer men de gecrimineerde zinsnedden, in verband tot het geheele artikel, *Vreemde Dingen*, met nauwgezetheid leest, — iets dat ter rigtige beoordeeling van een stuk in het algemeen noodzakelijk is, doch ook in het bijzonder in dezen geopperd wordt, — waar de regter niet alleen op de uitdrukkingen, maar ook op de bedoeling van dezelve te letten heeft, — het niet te miskennen is,

Ten eerste, dat het artikel in het algemeen is gericht tegen de jongste troonrede;

O, ook, dat zelfs nu uit het geheele stuk duidelijk blijkt, en, onder meerderen, uit de volgende zinsnedden: »Wien het hart warm klopt voor vorst en vaderland, moet de jongste troonrede diep gegriefd hebben...»

»Ons hart is uwer geestocht...»
»En nu de troonrede den indruk op het volk, als op ons heeft te weeg gebracht...»

»De troonrede heeft der vrije drukpers ruimé stof tot beschouwingen, tot waarschuwingen gegeven...»

»Niet enkel de vrije drukpers, evenwel, heeft zich de ongelukkige troonrede aangetrokken...»

»Wij men die troonrede lezen...»

En in het laatste gedeelte van het gecrimineerde artikel, »dat de regering hebben wij met eikendrommels in sommige landen over de troonrede gelezen...»

Ten tweede, dat de schrijver, die troonrede beschouwt en beoordeelt geheel als een opstel van den minister VAN HALL en over diens gebreken gewaagt.

O, toch, dat zulks onmiskenbaar te zien is, wanneer men de volgende zinsnedden lezen; namelijk:

»De *Rotterdamsche Courant* behoefde waarlijk niet den hat op te werpen der voorstanders van de troonrede VAN HALL, de steller der troonrede zijn zou...»

»2o. Geheel consequent hoort men den heer VAN HALL spreken in de *Gravenhaagsche Nieuwsbode* van den 2den oktober 1842; in zoo verre, namelijk, prijst hij de troonrede, dat hij eene lof-brede houdt op de door hem gestelde rede...»

»3o. Daar, waar de schrijver den heer VAN HALL sprekende invoert en laat zeggen:

»Gelyk van u spreken kunnen wij niet van ons overkrijgen, dat staatstuk, het gedrocht onzer hand, met stilzwijgen voerbij te gaan...»

»4o. In de *Gravenhaagsche Nieuwsbode*, het 17de versand, meer dan vreemd, »het is niet te denken, dat de dagbladen die troonrede, welke men in de zinnen, en dat een stuk, dat als in mijn oren kan opkomen en dat men kan verstaan...»

Ten derde, dat in dit artikel zelfs geene sprake is van den koning, of van deszelfs waardigheid, doch alleen van den minister VAN HALL, als in het begin des artikels te zien is.

»De rede is van den koning, en het is de koning, die de troonrede, als constitutiehoofd van den staat, — deszelfs geëerbiedigde naam bijna niet verhoort, maar in den aanvang en aldaar met gepaste eerbied, later slechts het woord koning gebezigd wordt...»

»Wanneer men, als het ware eene aanspraak aan den heer VAN HALL doet,

O, dat de schrijver den koning geenszins in verband heeft trachten te brengen, met die door hem aangevallene troonrede, — hoogerdenzelfs, geene gebreken hoegenaamd ten laste legt, of deszelfs waardigheid aantast, veel minder boosaardiglijk aanklacht...»

O, ook, dat het geheele artikel, sprekende over de troonrede als een werk van den minister VAN HALL, — dat men niet mist hier het tijdstip of over de troonrede, waarop dezelve door Z. M. aan de Kamer is voorgelezen of voorgelezen;

O, dat het artikel niets af of toedoet, nien men in het algemeen voor den steller eener troonrede houdt;

daar de regter verplicht is, naar de bedoeling des schrijvers onderzoek te doen, en men, tegen het materieel feit van den gedaagde, — die in zijn oog die troonrede zegt te zijn het werk van den heer VAN HALL, dien gedaagde geen bedoelingen mag toeschrijven, geheel in strijd met de uitgedrukte woorden en ter nedergestelde beschouwingen, vooral toch, daar men, bij de volgens ons staatsrechtelijke betwiste vragen: wat is eene troonrede? en voor welk werk eene troonrede te houden is? het voor hem uit de lucht gegrepen denkbeeld van den schrijver behoeft te houden, die troonrede aan eenen der ministers geheel toe te schrijven;

O, derhalve, dat, hoe het onwaarschijnlijk het artikel ook moge zijn gesteld, de gecrimineerde zinsnedden: *Want wij no men niet laster*, enz. niet op den koning sien, daarbij ook niet de koning bedoeld wordt, doch op andere dagbladen of personen; dat evenzeer de zinsnede: *het geheele stuk ademt*, enz. noch van den koning gezegd wordt, noch op een werk of opstel van hoogstdezen, noch op de voordragt of voorlesing van dat opstel doelt;

»Wanneer men te hebben overeenkomstig artikel 206 van het Wetboek van Strafvordering;

Regtdoende in naam en van wege den koning;

Beslist, dat het noch wettig noch overtuigend is bewezen, dat de beklagde zich heeft schuldig gemaakt aan het hem ten laste gelagde wanbedrijf;

»Wanneer artikel 206 van het Wetboek van Strafvordering, en artikel 234 van het Wetboek van Strafvordering;

Spreekt den beklagde vrij.

Aldus geweest, bij de heeren mr. O. P. E. ROBIË VAN DER AA, presiderend regter, mr. S. J. VAN OVERVELDT en mr. P. J. STRIKKER BUSENAS, regters; en uitgesproken, in tegenwoordigheid van den beklagde, door den heer regter VAN OVERVELDT, ter openbare terechtzitting van heden den 5den januari 1843, tegenwoordig de heeren: mr. S. J. VAN OVERVELDT, mr. P. J. STRIKKER BUSENAS, regters, en mr. W. H. TAALJ, plaatsvervangend regter, mr. P. STRIKKER officier; zijnde de heer mr. C. P. E. ROBIË VAN DER AA, die dit vonnis mede heeft gewezen, uit hoofde van ziekte, bij de uitspraak niet tegenwoordig geweest, en is dit vonnis door de gewezen hebbende heeren met den griffier ondertekend.

(get.) ROBIË VAN DER AA.
VAN OVERVELDT.
STRIKKER BUSENAS.

F. DE KORTER, substituut-griffier.

(Deze terechtzitting werd door eene overgroote menigte belangstellenden bijgewoond, die, bij het hooren vrijspreken van den beklagde, hunne vreugde daarover in een luid gejuich aan den dag legden.)

Provinciaal gerechtshof van N.-Holland.
Zitting van 5 januari.

Het hof heeft in deszelfs zitting van heden, uitspraak gedaan in de zaak van de weduwe PRATER, (zie *Arnhemse Courant* van 7 dezer). Het hof heeft de kwestie over de verbindende kracht van het koninklijk besluit van 1 januari 1824 geheel en al onafhankelijk gelaten, doch niettemin het aangevallene vonnis te niet gedaan op een subsidiair door den heer mr. C. J. VAN HALL voorgedragen grond van verdediging; daarbij bestaande, dat de aan de eedbanker ten laste gelagde en door haar erkende...

...niet viel in de namen van gezegd besluit... behandeld, en door den pleiter op den voorgrond gesteld, is in het arrest met geen enkel woord gewag gemaakt.

Ingezonden stukken.

Parodie op den heer VAN HALL.

Wij herinneren ons niet in langen tijd scherper satire, geschiedt, en het is trouw noch beter volgehouden persiflage geleerd te hebben, dan die van den officier van justitie bij de arrondissement-regtbank deser stad, over de vervolging, der *Arnhemse Courant* aangezien. Het geheele requisitoir is een meesterstuk van de logica en VAN HALL'schen spraaktaal. Gewaagde hypothesen, verwaagde gevolgtrekkingen, magispreken, bombast, valsche voorstellingen, niets, wat de VAN

HALL'sche redevoeringen kenmerkt, is vergeten. Zelfs het verwarde der voorstelling en de onjuistheid van uitdrukking is door den ambtenaar van het publiek ministerie op de treffendste wijze nagebootst. Zelfs is de gelijkenis soms zoo frappant, dat wij meer dan eenmaal in de verzoeking kwamen om te gelooven; (en wij blijven het ook nu nog vermoeden), dat het geheele requisitoir door onzen wijsgeerigen, juridischen, »het geheel beter overzienden» en »met de gezonde beginselen van staatshuishoudkunde niet zoo geheel onbekenden» minister van financiën is opgesteld, met eigen-voorwardst-deszelve hand ter neder geschreven, en aan den »afhankelijken» ambtenaar ter voorlesing toegezonden.

Toen in 1843 de *Arnhemse Courant* vervolgd en de minister van binnenlandsche zaken veroordeeld werd, voerde de officier insgelijks het woord. Het was SERRURIERS-taal, niet VAN HALL's-taal, die hij sprak. Het was de taal van een zelfstandig man, die zijne onafhankelijkheid blijft bewaren, ook waar zijne betrekking hem verplicht, om te doen, wat hij anders niet zou gedaan hebben. Hij schroomde niet te erkennen, dat hij de vervolging niet billijkte. »Geroepen» dus sprak hij, »om voor »uwe vierschaar eene beschuldiging vol te houden, »van, door middel der drukpers, te hebben gepleegd »laster jegens den koning, of, in elk geval, jegens »den koning en hoogstdezes ministers, acht ik het »al dadelijk van belang, U. E. A. mede te deelen, »dat de vervolging ter dezer sake is ingesteld op »hooger last. Hoezeer toch de bestaande wetten »aan het openbaar ministerie het recht toekennen, »om bij zoodanige wanbedrijven, als waarvan hier »de reden is, uit zich zelf te handelen, is desniettemin, naar mijn bescheiden oordeel, eene zulke beschuldiging van zoo teederen aard, en zijn, bij de behandeling van dezelve, zoo gewigtige belangen betrokken, dat ik voor mij voorzeker huiverachtig zoude zijn, »om hier geheel uit eigen beweging te handelen. De »wet moge, naar mijne schatting, nog zoo klaar en »duidelijk spreken, — ik kan dwalen, ik kan haar »verkeerd verstaan; maar al dwale ik ook niet, al »versta ik de wet ook niet verkeerd, — er kunnen »gewichtige staatkundige redenen bestaan, die de »volgving onraadzaam, die zelfs de veroordeeling niet »wenschelijk doen zijn.

Zulk eene taal boeit den ministers niet. Zij ken het minst aan den heer VAN HALL bezworen, die den 14den december 1842 nog aan de Kamer verklaard had:

»Ik ken in ons recht, buiten den grondwettigen en onschendbaren koning, aan niemand eenige wettelijke onafhankelijkheid toe, dan aan de leden der Staten-Generaal, en aan de leden» (de redevoering is hoofdzakelijk ten betooge van de afhankelijkheid der ambtenaren van het openbaar ministerie) »der regterlijke magt.» De heer SERRURIER werd daarop naar 's Hage ontboden, om onderrigt te ontvangen in VAN HALL'sche afhankelijkheidsleer. Het was des niet te denken, dat de officier ook thans zoo vermoedig zijne eigene verlichte denkbeelden zou uiten; men kon verwachten, eenen anti-*Arnhemse Courant* te zinden eisch te hooren. En men heeft dien gehoord.

Maar de officier nam wraak voor de twee jaren geleden verduarde berisping. In plaats van zelf te requireren, liet hij den waren heer SERRURIER te huis, en deed in zijne plaats den heer SERRURIER VAN HALL optreden. Om de ongerijmdheid der officieele HALL'sche systemen, en de onbegrijpelijkheid der vervolging toch recht te maken, en rechtvaardig te maken, ontwierp hij zijn requisitoir, met het ernstigste gezigt ter wereld, al de absurditeiten, door den heer VAN HALL, het *Journal de la Haye*, de *Gravenhaagsche Nieuwsbode* en de *Drentsche Courant* uitgekraamd.

De eerste overweging luidt alzoo:

»Overwegende, dat het daarin laster genoemd wordt, de troonrede een staatsstuk te noemen, hetwelk »volgving verdient, dat onder laster, in den zin den »wet, de imputatie eener handeling verstaan wordt, »welke den dader aan de vervolging der strafwet of »den haat der burgers tot blootstellen, en dat ge- »volgelyk hij, die de troonrede een staatsstuk noemt, »dat achtling verdient, in dat artikel gezegd wordt »eene strafbare of verachtelijke daad te verrichten, »waarvoor alzoo in de eerste plaats dengene »spreekend, welke dat stuk heeft gesteld, »te spreken, aangezien deze, voor zijn eigen, zonder »eenigen twijfel, ACHTING hebben zal.

Laat ons thans weder eens de pleitreden van 1843

het requisitoir van den heer SERRURIER, ter hand nemen.

In de artikelen 367 en 37 van het Code Penal worden de omschrijving aan van hetgeen in den naam des wetgevers laster, en van hetgeen bij hem...

Laster. — zegt artikel 367, onder anderen, „bestaat, wanneer iemand in een gedrukt geschrift, „dat verkocht en verspreid is geworden, aan iemand, „wie het boek zij, daarin zal hebben ten laste ge- „legd, die, indien zij plaats hadden, dengene, „tegen wien zij gefaald zijn, aan de verachting en „deur haat der burgeren zouden blootstellen.“

Hoon of smaad. — heert ons artikel 375 — is onder dezelfde omstandigheden aanwezig, indien „slechts geene aantuiging van een bepaald feit, „maar van een bepaald ondeugd gedaan is; en is „deze laatste aantuiging niet eens aanwezig, dan „bestaat er niet eens, volgens de bepaling van het „volgende artikel 376, een wanbedrijf, maar slechts „eene eenvoudige overtreding van hoon of smaad.

Wanneer ik dus, in een verkocht of verspreid „geschrift, aan een bepaald persoon het verwijt rig- „te, dat hij is een slecht, een ondeugend mensch. — „dan leg ik hem geene bepaalde ondeugd ten laste „niet bega dus eenvoudig de politie-overtreding van „honen of smaden; wanneer ik van hem in mijn „geschrift, dat verkocht en verspreid is, gevaag, „nals van eenen dief; dan leg ik hem, wel is waar, „geene bepaalde daadzaak, maar toch voorzeker eene „bepaalde ondeugd ten laste, en ik maak mij dus „wanbedrijf van smaad of hoon; „maar ga ik nog eene schrede verder, verwijt ik hem „sijn mijn verkocht en verspreid geschrift, niet slechts „dat hij is een dief, maar dat hij inderdaad heeft „gestolen, — dan leg ik hem eene daadzaak, eene „bepaalde daadzaak ten laste, en de wet kent in „mij eenen lasteraar.“

Om laster daar te stellen, moeten dus volstrekt „aanwezig zijn een bepaalde persoon, — un individu „quelconque, zegt het artikel — en een feit, een bepaald „feit. Wie is nu, in het gecrimineerde artikel, de „individu quelconque? aan wien, tegen wien wordt „het verwijt gedaan? In het artikel staat: „de ge- „schreevde pennen hebben menig stuk onschuldig „papier bezoedeld met den zwadder des lasters; „want wij noemen het laster“ enz. Gehuurde „pennen, dat zijn dus, volgens den heer SERRURIER-VAN HALL, (of VAN HALL minus SERRURIER) „un individu quelconque? Wat is het feit, de daad, „die ten laste wordt gelegd? Dat de „gehuurde pen- „nen — dat zijn de individu quelconque — eene „troonrede als de tegenwoordige hebben“ (of heeft) „swillen doen doorgaan voor een staatsstuk, hetwelk „nuchting verdient.“ Hebben willen doen doorgaan „tiedaar het feit. Wanneer men zeide: iets voer „doorgaan is een feit, eene daad, eene handeling, „men zou reeds bedenkelijk de schouders ophalen; „maar wanneer iemand zeide: iets te willen doen „doorgaan, is een feit, eene daad, eene handeling, „dan haalt men reeds niet meer de schouders op, maar „vergenoegt zich met te zeggen: wie man is een staats „man, die riddereft in Nederlandschen zin.“

De persiflage is volkomen in het laatste gedeelte „der sterwering. Uit het eerste deel kan men nog op- „maken, dat de schrijver een gelasterd had, die „hadden willen doen doorgaan, maar nu volgt „swaardoor alzo in de eerste plaats dengene getroffen „wordt, welke de wet ten laste stelt, namelijk „dat volgen zal, voor een staatsstuk, hardnekkig aching „verdient, hebben willen doen doorgaan, volstrekt „niet — heeft gesteld of uitgesproken, aangezien de- „nse — let nu wel op — „voor zijn eigen werk zon- „der eenigen twijfel terecht hebben zal. „Is waarlijk „frank! Gehuurde pennen zijn individus, welke doen „doorgaan is een feit, en men lastert hem, van wien men „niet gesproken heeft, aan wien men geen feit heeft ten „laste gelegd, omdat die individu, van en over wien men „niet gesproken heeft, voor zijn eigen werk zonder „enigen twijfel aching hebben zal. Mijnheer VAN „HALL, mijnheer VAN HALL!

In het vervolg, zocht de ambtenaar van het open- „baar ministerie te bevoegen, dat de koning de steller „der troonrede, en dat dus D. D.'s laster den ko- „ning treft; maar al had die ambtenaar niet slechts „te bevoegen, maar zonneklaar bewezen, dat

de koning de troonrede gesteld had, dan zou het „loch nog steeds zeer questioens zijn, of iemand, „die den verkeerden persoon aansprak, daardoor den „wezenlijken trof. De laster treft hem, tegen wien „hij gerigt is, niet hem, tegen wien zij had moeten „gerigt zijn. Wanneer ik zeg, „van gij hebt mijn pen- „nemes gestolen, en het is RIXZ, die het gedaan heeft, „zou dan ooit RIXZ recht hebben, om mij te verwijten, „dat ik hem gelasterd had, omdat hij bedreven had, „waarvan ik JAN beschuldigde?

Over den geest des tijds vooral bij het leger.

Het is zonderbaar, dat thans, indien er eene bevor- „dering bij keuze of volgens ancienniteit plaats heeft „van iemand, die van adellijk geslacht is, of een lid „heeft zijner familie, zitting hebbende in de Tweede Ka- „mer, men terstond door de gematigsten de vraag hoort „opperen, of hij deze bevordering niet aan zijnen naam „te danken heeft; terwijl anderen zelfs alle verdiensten „ontkennen en de bevordering geheel aan gunst en „voorspraak toeschrijven, even alsof een officier van oud „adellijk geslacht, of zelfs vader, broeder, oom, en „lid van de Staten-Generaal is, geene verdiensten zon- „de kunnen hebben.

Wij voor ons vinden deze vraag en beslissing niet „alleen zeer ongepast, maar beleedigend voor Z. M. „den koning, veldmaarschalk van het Nederlandsche „leger.

Een leger, met eenen goeden geest bezield, is voor „den koning en den staat van te veel belang; het wordt „door hoogsdenzelfen op eenen te hoogen prijs gesteld, „om iemand, vooral in hogere rangen, te bevoor- „deren alleen en uitsluitend uit gunst.

Z. M. is te veel doordrongen van de noodzakelijkheid, „om kundige officieren te hebben, en zal dus niemand „bevoornden, die zulks niet werkelijk verdient.

Nimmer zal Z. M. hoofd-officieren benoemen en „bevoornden, om een lid van de Tweede Kamer „te believen tegen het advies van den minister van „oorlog; de generaal en chef van het regiment en die „zij als ongeschikt beschouwen, omdat daardoor de „ahting en de band, die wederkeert tusschen den „vorst en het leger moet bescha, zoudt verminderd wor- „den, hetgeen in notellige omstandigheden voor den „staat en den vorst de vruggste vruchten zonde dragen.

Indien het dus gebeurde, dat iemand onverdient „bevoornd wordt, dan moet men dit niet aan eenigen „invloed of kuiperijen toeschrijven, maar aan verkeerde „beoordeelingen en inlichtingen omtrent den bevor- „derde.

Advertentien.

Vijftigjarige Koninkrijksdag

Mr. P. C. H. DE WOLFF VAN WESTERRODE

J. C. KLEIN.

HUIZE TER SCHEUR, den 6den Januarij 1846.

Departement van Financien. VOLVERPACHTING.

Op Maandag den 26den Januarij 1846, des voor- „middags ten 12 ure, zullen ten overstaan van den „Notaris Mr. W. H. TAAL ten Huize van den „Kastelen FLORISSEN op de Steenstraat te Ar- „nhem, te het openbaar, door middel van de voo- „rden verpacht, voor den tijd van drie maanden, te weten „tussen April 1846.

1o. De Tolten No. 6 tot 13, 15 en 16 op den Grooten Weg der 1ste Klasse No. 1, van Hoewelaken naar Deventer.

2o. De Tollen No. 1 te Zuyven en No. 2 onder Zeyvaan op den Grooten Weg der 2de Klasse, No. 3, van Westervoort naar de Pruisische Grenzen.

De Voorwaarden zullen 14 Dagen voor de Verpach- „ting ter lezing liggen in het Hotel van het Provin- „ciaal Gouvernement te Arnhem, ten kantore van den „Ontvanger der Rechten en van den Notaris TAAL „alwaar van den Ontvanger der Registratie te Zey- „vaan en voorts in de navolgende Koffijhuizen en „Logementen:

te Arnhem bij de Weduwe MEIJEN, in de „Harmonie en bij den Kastelein FLORISSEN, op „de Steenstraat; te Nijmegen bij VAN DAM, in „het Koffijhuis bij de Grooten Markt; te Tiel bij „BOESSINK in de Goude Doer, te Doesborgh bij „WEIJN in het Heeren-Logement; te Zutphen bij

P. WEIJERS in het Zwijnshoofd te Arnhem „bij A. VAN DEN BROEK, in den Arnd, te De- „venter bij BECKING, in den Moriaan; te Zuyl- „de in het Heeren-Logement; te Westervoort bij W. „KILBRINK, in het Posthuys; te Nijkerk bij „J. D. KLAASSEN, in het Koffijhuis; te Amster- „foort, bij GROENHUIZEN; te Utrecht, in den „Nieuwen Bak; te Zeyvaan, in het Hof van Ber- „ghen; te Westervoort bij BUS en te Duiden bij „B. KRUNNS.

De Ontvanger der Rechten „te Arnhem, „H. J. VAN GENNEP.

+++ De RAAD DER STAD WAGENINGEN „+++ besloten hebbende de vestiging van eene „+++ DAG- en KOSTSCHOOL voor JONGE JUF- „VROUWEN, worde Sallicianten uitspoodigd zich „ten spoedigste en uiterlijk voor den 30sten Januarij „1846, met vrachtwijze brieven en onder overlegging „der bij de wet gebruderde stukken, aan te melden „bij den Heer Mr. C. P. E. ROBBIN van DE „AA, Districts Schoolopziener te Arnhem, terwijl op „franco-aanvraag nader inlichting, des verlangd wor- „dende, te bekomen zijn bij den ondergeteekende. — „De voordelen, aan deze school verbonden, zijn, een „jaarwedge van f200 uit Stads Kas, benevens de „schoolgelden van de Leerlingen. Het vergelijkend „examen zal plaats hebben op Donderdag den 12den „Februarij 1846, des voormiddags ten 10 ure, op het „Stadhuis van Wageningen

De Plaatselijke Schoolcommissie der „Stad Wageningen, „Namens derselve „D. A. BISSON, „Secretaris.

+++ Op Maandag den 9den Februarij 1846 „+++ zullen, in de Herberg de Ligtmis, aan de „+++ Dedemsvaart, nabij Zwolle, worden inge- „zet, en op den 23sten daaraanvolgende finaal ver- „kocht, ruim vier honderd achttien bunderen, VEE- „en ONDERGRONDEN, gelegen onder Rheeze en Lut- „ten, aan de Dedemsvaart, in perceelen, meest „gegreppeld en besneden Veen, grootendeels reeds „staaf van afteeming; alsmede een aanzienlijk De- „ZENHUIS, staande aan het Dedemshoofd, en een „ge ARBEIDERSWONINGEN, in de nabantchap, al- „daar, waarvan de afwijzing zal geschieden door „Veeubazen K. PIETERSZ en FRED. BOE- „MAN, aldaar.

+++ De Curatoren in het Faillissement „+++ de GEBROEDERS VAN DEVENTER „+++ Winkeliers, gewoond hebbende in Ar- „nhem, brengen bij deze ter kennis van de belang- „hebbenden, dat de rangregeling der verschillende „crediteuren, zoo als die door den Heer Raster-Com- „missaris in genoemd Faillissement is opgemaakt, „heden door dezelve is gedeponereerd ter Griffie van „de Arrondissements-Rechtbank aldaar, om aldaar „gedurende veertien dagen, ter inzage van alle toe- „te verblijven. Geschiedende deze afwijzing „voldoening aan Artikel 364 van het Wetboek van „Koophandel. „Arnhem, 8 Januarij 1846.

De Curatoren in genoemd „Faillissement „Mr. P. C. A. O. REIGERMAN,

+++ Aan het GALANTRIE-MAGAZIJN „+++ S. L. J. ASSA, bij de Velgen-Barrier „+++ te Arnhem, in de voo- „HANDSCHOENEN van HAYER te Parijs; van „BOUGIES DE L'ETOILE, 1ste kwaliteit à 60 cent „per doz, 2de kwaliteit à 50 cent per doz, „DE PARFUMERIE van DEWASSON, te „HENRI MANDEAU, en vele andere GOEDEREN, „buitengewoon goedkope prijzen.

Schouwburg te Arnhem.

Onder Directie van den Heer „Ond. Lid. en Recepteur der „Laken-Schouwburg „No. 7, in het Abonnement.

Op Zaterdag den 10den Januarij 1846:

DE VERBODEN

Tusschen de beide stukken zal door den Heer „SEES eene Yacht op de Trombone worden „voorgeslagen.

Na hetzelfde:

EENE LES VOOR DE MANNEN.

Aanvang ten half seven ure.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 8 Jan. 4 El 5 Palm 5 Dain; gew. 09. 10. 11.

Te Arnhem, bij G. A. THIEME, Boekdruker.